

[Ole Vig Jensen]

Jeg når ikke at komme ind på hver enkelt ordførers synspunkter med den korte tid, der er til rådighed, så derfor tager jeg det i den udstrækning, hvori det er muligt, mere generelt.

Der var også tilslutning fra næsten alle til at søge fremmet ændrede organisationsformer i de kommunale forvaltninger ud fra ønsket om at lade barnet være det centrale, uanset hvilken hjælp eller støtte der måtte være behov for. Så må de kommunale forvaltninger og måden, man administrerer det på, indrette sig efter barnets, skolens, forældrenes og hjemmenes behov. Det er ikke lykkedes, som vi har bygget de kommunale forvaltninger op i dag, men det skal siges, at på dette område som mange andre er der allerede gjort forsøg, som viser, at disse veje er værd at betænde.

Så skal jeg give nogle enkelte kommentarer til ordførerne. Først til hr. J. K. Hansen, som jeg i øvrigt takker for tilslutning til at ville drøfte alle de syv punkter, som jeg forstod på mange måder lå i forlængelse af, hvad også Socialdemokratiet gerne vil være med til. Det synes jeg, også under indtryk af dagens tidligere debat, lover godt for, at vi kan fastholde en bred tilslutning til lovgivning om folkeskolen både nu og senere.

Hr. J. K. Hansen harcelerede lidt – og måske endda lidt mere end lidt – over, at vi var sent ude, for vi kunne jo allerede have tilsluttet os Socialdemokratiets dagsordensforslag i november. Det er jo ikke rigtigt. Det gik især på, at der også skulle tilvejebringes midler. Men der var ingen midler. Det havde Det Radikale Venstre heller ikke på det tidspunkt; det fik vi undervejs i de afsluttende finanslovforhandlinger i samarbejde med regeringen. Og så kan man sige, som fru Hanne Thanning Jacobsen gør: det er vores chance. Ja, det er det og, synes jeg også, var det i dette tilfælde. Men det betyder ikke, at vi ikke bærer byrden i anden sammenhæng. Det tør nok siges, at vi bliver gjort opmærksomme på det indimellem.

Men jeg synes, det skal siges, at hr. J. K. Hansen jo aldrig selv eller på sit partis vegne nåede at tilvejebringe midler til folkeskolen, og når hr. J. K. Hansen direkte henviser til finanslovvedtagelsen og til en tekstanmærkning, så står der i den pågældende tekstanmærkning til ændringsforslag nr. 499, når man kigger efter, hvad det skal koste, at det

skal være statsfinansielt neutralt. Det vil sige, at der var ingen midler; det var overladt alene til kommunerne at fremme en sådan udvikling, som vi i øvrigt på mange måder, forstår jeg, er enige om.

Nu har vi fundet det hensigtsmæssigt, at vi herfra inspirerer. Det skal i første omgang opfattes som en inspiration og en tilskyndelse og dermed også en støtte til at sætte et udviklingsarbejde i gang efter de principper, som er indeholdt i forslaget, og som vi nu i øvrigt nærmere skal forhandle om.

Der har været tilslutning til at give seminarierne en stærkere placering. Det er et punkt, der er lidt kontroversielt; det fremgik jo også af enkelte indlæg. Jeg har selv hæftet mig ved, at specielt Danmarks Lærerhøjskole har været uforstående, måske endda lidt fortrydelig over, at den ikke har været nævnt i denne sammenhæng. Hertil kan jeg kun sige, at når lærerseminarierne er nævnt med den særlige opgave, vi gerne vil tillægge seminarierne i denne sammenhæng, er det jo, fordi dette er en nydannelse. Jeg er glad for, at mange sluttede op omkring tanken, men det betyder jo ikke, at Danmarks Lærerhøjskole og andre institutioner – Danmarks Pædagogiske Institut og flere kunne nævnes – ikke skal virke med i dette arbejde, vel tværtimod; vi har en forventning om, at de vil medvirke. Det tager jeg som en selvfølge, og der ligger i hvert fald ikke i Det Radikale Venstres tanker noget ønske om at slække på Lærerhøjskolen, snarere tværtimod. Hvis det også er et skub til Lærerhøjskolen, et incitament til at deltage mere aktivt i udviklingen af fremtidens folkeskole, og det er jo også det, seminarierne skal, så er det overordentlig gavnligt og lykkeligt for sagen. Det er jo netop nødvendigt, at vi indimellem også har det forskningsbaserede synspunkt med i vore fælles overvejelser.

Tiden tillader mig ikke at gå længere, og jeg skal blot afsluttende sige, at nydannelsen her især er den, at vi nu lægger det op til folk selv – eleverne, lærerne og forældrene i lokalsamfundene – at søge skolen udviklet, så den kommer til at fungere i bedre overensstemmelse med, hvad der vil være fremtidens behov i skolen.

J. K. Hansen (S):